

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 29.6.2009

Číslo: Ročník 19 (2009), Číslo 2

Sekce: Ecce homo

Název článku: Miroslav Ivanov

Autor: Aleš Fetters

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=1032>

Miroslav Ivanov

Aleš Fetters

Miroslav Ivanov (10. dubna 1929 v Josefově - 23. prosince 1999 v Praze)

Do kontaktu s "literárním prostředím" přišel Miroslav Ivanov vlastně už v nejtěplejším věku. Bydleli totiž v Josefově v domě, kde sto let předtím (od dubna 1838) asi rok žila Božena Němcová. Tu připomněl už v jedné ze svých prvních knížek, v Historiích skoro detektivních. Tam je i "sobotecká" historie písně Znam já jeden krásný zámek... K našemu regionu vztáhl i kapitolu o písni Horo, horo... K Boženě Němcové se znovu vrátil samostatnou knihou Zahrada života paní Betty (později Boženy N.). Polemizuje tam s názory dr. Sobkové, ale zabývá se i dalšími aspekty, mj. pomníky Němcové v našem regionu, zejména podrobně Gutfreundovým sousoším. Symbolem Anděla žalostné smrti od Matyáše Brauna v Kuksu začíná kniha Český pitaval, v níž se potkáme mj. i s Albrechtem z Valdštejna. Dvůr Králové samozřejmě nechybí ve skupině jeho knížek zabývajících se Rukopisy (královédvorským i zelenohorským).

V červnu před 15 lety jsme ho mohli potkat na oslavách výročí jaroměřského gymnázia. Maturoval tam roku 1948, jeho třídním byl prof. František Soukup, spolu s Jaroslavem Žákem autor "josefovsko-jaroměřské" knížky Hvězdy nad Roupkovem. Ta ovšem vyšla, když byl Ivanov asi v sekundě. Na poslední rok svých studií vzpomíná v úvodu ke knize Justiční vražda aneb Smrt Milady Horákové: "10. března 1948 byl v časných ranních hodinách nalezen mrtev pod okny svého bytu v Černínském paláci v Praze ministr zahraničních věcí Jan Masaryk. - 10. března 1948 se vzdala svého poslaneckého mandátu na protest proti stávajícímu násilí dr. Milada Horáková. - Byl jsem tehdy jako oktáván předsedou studentské samosprávy jednoho reálného gymnázia v Čechách; navrhl jsem, aby se náš ústav přejmenoval na Reálné gymnázium Jana Masaryka. Studenti souhlasili." A dále píše, že byl v tříčlenné delegaci, která jela s návrhem do Prahy na ministerstvo školství. "Přijali nás s úžasem i rozpaky... Ale neodmítli, ano, projednáme to." Za nějaký týden se začalo ve škole vyšetřovat, "kdože celou věc spískal". Maturitu ho nechali udělat, ale ke studiu doporučení nedostal. Rok po maturitě se ovšem na filozofickou fakultu dostal. Za asi 40 let své literární práce pak vydal na 40 knížek.

V dubnu 1999 mi psal mj.: "Po čtyřměsíčním pobytu v Hematologickém ústavu v Praze se podařilo (dramaticky) zastavit leukémií - na jak dlouho, vědí jen bohové..." Dnes už víme, že na necelé tři čtvrtiny roku. Jednou z radostí posledního roku života bylo i vydání knížky s titulem "52+2". V rozhovoru ji charakterizuje: "Je to padesát dva příhod, které jsem zažil během svého putování za vůní literatury faktu. Na každý týden jedna. Plus dvě znamená předmluvu mého přítele, malíře Vladimíra Komárka, a doslov mého čtenáře Zdeňka Svěráka, který kouzelným způsobem líčí počátky literatury faktu, jak ji založil Jára Cimrman." V únoru toho roku mu Společnost pro kriminalistiku udělila čestné členství "za prokazatelný přínos kriminalistické teorii a praxi". K 70. narozeninám mu

udělili čestné občanství např. ve Slavkově u Brna nebo v Karlových Varech. V Jaroměři ovšem už o pět let dříve. Pro jaroměřské muzeum zachránil Ivanov literární pozůstalost josefovského rodáka Arnošta Heidricha. Nejlepší díla literatury faktu jsou od nedávna oceňována Cenou Miroslava Ivanova, udělovanou v Letohradě.

Do Josefova a Jaroměře se vždy rád vracel, měl tam dobré přátele po celý život. Akademický malíř Jiří Škopek mu dělal po řádku let novoročenky. Hlavním oceněním však je, že jeho knížky vycházejí a čtou se i v 21. století.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz